

osztrák hívásra törtek be az országba, de — jöttek. És levertek bennünket. És tönkretettek bennünket. Ez pedig még mindig fáj és még jó sokáig fog fájni.

Mennyire eltávolodott a mi ellenzékünk a magyar néplelektől, azt eléggé megmutatták az 1910. évi választások és hogy ez az eltávolodás a mostani parlamenti ciklus alatt még nagyobb fokúvá lett, azt majd megmutatják a legközelebbi választások. Kassa és Nagykikinda a minap is adott az ellenzéknek egy kis izelítőt.

Csak barátkozzanak addig is Károlyiék az oroszokkal és csak hozzák azt az orosz ajándékot, a nemzet tudni fogja a kötelességét és úgy fog elbánni velük, mint annak idején a muszkavezetőkkel.

A női választójog. Rómából jelentik:

A női világszövetség kongresszusának tegnapi ülésén kellemetlen incidens történt a női választójog kérése miatt. Az ülésen ugyanis némelyek azt hangoztatták, hogy a következő kongresszus programjából ki kell hagyni a női választójogot. Az indítvány élénk vitát támasztott, míg végre abban állapodtak meg, hogy az egyes államok nőszövetségei külön-külön kongresszusokat hívnak össze a közeledő világkongresszus előtt és pedig május 15-én. Hangoztatták, hogy a világszövetség és a benne képviselt egyesületek feltétlen hívei a női választójognak, a melynek különben napról-napra több és több híve van az egész földön.

szék, ez az elhagyott eszköz, amely valószínűleg érezte, hogy ez az első jele az ő eljövendő nyugdíjaztatásának.

— Rita, édes Rita! — kiáltott az asszony, agizi örömmel a szemében — maga már jár?

— Járak — mondta nagyon halkán a leány — s azzal el is indultak szépen lassan a szék felé. Tett vagy hat lépést két kísérőjével s aztán nagyon fáradtan, nagyon kimerülve ült vissza a tolószékbe.

Az orvos mosolygott:

— Gyönyörűen javul — mondta.

A pesti asszony tapsolt örömeiben:

— Rita meg fog gyógyulni! Rita táncolni fog még velünk az idén! Az lesz csak a bál, ugye Rita?

A beteg lány udvariasan mosolygott:

— Igen, szólt — de mikor lesz az?

— Egyszer csak lesz. Meglátja, mind petrezselymet fogunk árulni, csak maga fog táncolni! . . .

A doktor helyeselt, mert ő is erre gondolt. És csak most csillant föl benne az a gondolat, hogy mennyivel nagyobb ur volna ez a szép vörös lány, ha nem tolnák kocsin. Ránézett Ritára. A szeme már nem volt oly beesett, mint annakelőtte. A csillanása is melegebb lett, több életről beszélt. És valamikor viaszosan átlátszó keze, mintha teltebb lett volna. Rita gyógyult, ez már egyszer egészen biztos volt.

Jöttek a többi fürdővendégek, s szájról-szájra járt a hír: Rita már állt, tizenhét lépést ment összesen. Holnap huszat fog menni.

Gratuláltak a beteg kisasszonynak, örültek, szinte ujjongtak. A déli korzón is erről volt szó.

— És most még szebb, mint azelőtt — mondta egy csinos szőke fiatalember. — Azt hittem, hogy csak a betegsége teszi olyan

Negyedmillióba kerül a közbúgóhid kibővítése.

— Javaslat a májusi közgyűléshez. —

(Saját tudósítónktól.) A közbúgóhid felügyelő bizottsága csütörtökön délelőtt Balogh Károly pénzügyi tanácsos elnöklésével ülést tartott, amelyen a vágóhid nagyarányú kibővítésével foglalkozott. A *Délmagyarország* több ízben ismertette a vágóhidon uralkodó tarthatatlan állapotokat, amelyek *Pick Jenő* törvényhatósági bizottsági tag ismeretes indítványa nyomán sokat foglalkoztatták a közgyűlést is. A vágóhid, minthogy hosszú esztendőknél át sem nem tatarozták, sem nem javították, olyan elhanyagolt állapotba jutott, hogy az üzeme valósággal megbénult, úgy, hogy a többszáz ezer koronás befektetés jövedelmezősége a minimumra szállt alá.

Amikor mindezt a közgyűlésen feltálaták, maga a tanács kezdett szorgoskodni a vágóhid üzemképességének helyreállítása érdekében. A februári közgyűlésen történt a leleplezés és a márciusi közgyűlés elé a tanács már fix javaslattal lépett, amelyben háromszázötvenezer korona megszavazást kérte a vágóhid nagyarányú kibővítéséhez és alapos tatarozására. A közgyűlést sikerült meggyőzni arról, hogy máskülönben csőd fenyegeti az egész intézményt és megszavazta a háromszázötvenezer koronát. Egyben utasította a tanácsot, hogy a mérnöki hivatallal részletes költségvetést és terveket készítsen és ha azok készen lesznek, terjessze ismét a törvényhatósági bizottság elé.

A mérnöki hivatal most készült el a tervekkel és a költségvetéssel és csütörtökön terjesztette azokat felülvizsgálás végett a vágóhidi felügyelő bizottság elé. A vágóhid kibővítéséről *Doránszky Károly* városi mérnök referált a bizottság ülésén. Jelentette, hogy a kibővítésnél a kidolgozott tervek és költségvetés szerint közel százezer korona megtakarítást sikerült elérni, amennyiben a közgyűlés megszavazta háromszázötvenezer ko-

ronával szemben az összes munkálatok körülbelül negyedmillió koronába fognak kerülni. Ezután részletesen ismertette *Doránszky* a terveket, majd tételről-tételre a költségvetést, amelyből a nagyobb summát kitevő munkákat ismertetjük.

A kibővítés miatt egyes épületrészek lebontása szükséges, ez hatezer koronába kerül; gyalogjárók építése, szegélyezés, teljes rendezése a közbúgóhid környékén 35000 korona; kocsutak feltöltése és burkolása 16500 korona; a kibővítéshez szükséges téglák 7000 korona; az új és régi épületrészek kerámitburkolattal való ellátása százhatvan ezer korona; feltöltési munkálatok a kibővítés területén 8000 korona; külső kerítések és egyéb kerítések összesen 30390 korona; vaskorlátok 8600 korona; korlát a telepen kívül parkírozott területen 2530 korona; pótcsatornák és beömlők építése 3800 korona; a vízvezetési hálózat teljes kiépítése és felszerelése 3600 korona; aklok, kocsiszin, mesterszoba és egyéb helyiségek építése 22000 korona; új iparvágányok építése 12000 korona; végül előre nem látható kiadások címén 8600 korona szerepel a költségvetésben.

A költségvetés végösszege 262.000 koronát tesz ki és — amint a mérnökség javaslata mondja — a munkálatok során vagy vízszázalék megtakarítást lehet még elérni, vagy három százalékig terjedő ráfizetés válik szükségessé.

A vágóhidi felügyelő bizottság a mérnökség javaslatát — apróbb módosításoktól eltekintve — egész terjedelmében elfogadta. A pénzügyi tanácsos a jövő héten terjeszti a tanács ülésére, azután kerül az ügy a májusi közgyűlés programjára.

A kalocsai érsek a képviselőházban.

A képviselőház folyosóján ma délelőtt megjelent *Váradi L. Árpád*, az új kalocsai érsek és tisztelt *Tisza István* gróf miniszterelnöknél, majd hosszabb ideig tanácskozott *Balogh Jenő*vel.

érdekessé, de most látom, hogy még szebb lesz . . .

Az asszonyok erre nem szóltak semmit. Egy kis hallgatás következett, aztán a fordulónál megjelent Rita háromkerekű tolókosija. Négy-öt fiatalember volt körülötte. A közepén volt a kocsi, s Rita hátradőve mosolygott benne.

A csinos szőke fiatalember megint szólt:

— Gyönyörű szép.

A tolókoszi közeledett, de az asszonyok komoly arccal fogadták. A kis szőke ember most már valósággal lelkesedett:

— Szerelmes volnék belé, ha nem volna ilyen beteg.

S ekkor történt az, hogy egyik hölgy kissé félrehajtotta a fejét és száraz, nyugodt hangon mondta:

— Nem is olyan beteg.

Az orvos igazán büszke volt erre a páciensére. Rita kisasszony rohamosan gyógyult, úgy, hogy öröm volt nézni. A szék néha órákig pihent, mialatt Rita a szobalánya karjára támaszkodva sétált a parton. Később már egy csütörtöki napon reggeltől estig állt a hotel előcsarnokában a tolószék. Nem kellett. És az orvos kérdezgette a vendégektől:

— Mit szól a kis Ritához?

A kis Rita pedig most már szép, nyulánk teremtes volt, büszkén tartotta a fejét, s mivel nem volt szabad hirtelen mozdulatokat csinálni, még méltóságteljesebbé tette a csendes járás, az óvatos, lassu főhajítás, a mikor valakinek a köszöntését fogadta.

De most már kevesebb virágja volt, mert csak a férfaktól kapott. Különösen a kis szőke ifjútól kapott sokat. Ez napról-napra kifosztotta kedvéért a virágkereskedést.

— A kis Szabó szerelmes belé — mondták az asszonyok.

— Még elveszi . . .

— Nem megy az hozzá, van esze. Megvárja, amíg valami főispán jön . . .

És hozzátették:

— Nagyon ravasz lány.

Majd, amikor ismét a kis Szabóról beszéltek, ezt lehetett hallani:

— Kacér teremtes. Csak játszik avval a fiúval.

Emlékeznek arra a kis lányra, akinek egyszer bocsánatot kellett tőle kérni, mert azt mondta róla, hogy affektál? Hát ennek most ezt mondta az anyja:

— Lányom, nézd meg ezt a Rita kisasszonyt s ne végy róla példát. A férfakkal légy szerény és szelíd, s az asszonyoknak iparkodjál kedvükben járni.

Persze, Rita kedvükben járt az asszonyoknak, azért, mert nagyon beteg volt.

Ha egy nagyon szép lány nagyon beteg, ez mindig nagyon tetszik az asszonyoknak.

A déli korzón kevesebb szó esett róla, de mégis emlegették.

— Rita már egészen jól van.

Nem azt mondták rá, hogy „hála Istennek“, hanem ezt:

— Talán nem is volt beteg.

És azután egyszer, amikor már igazán nem volt semmi baja s két férfival — egy nőssel és egy nőtlennel — végigment a korzón elegáns angol ruhában és csodálatos mélyvörös tűzben szikrázó hajára ráízütt a napsugár, egy hölgy ezt mondta a többinek:

— Festi a haját.

Ameri néhányan leintettek a kezükkel, mások félrehúzták a szájukat, vagy vállaltak, mintha mondanák:

— Egyéb hibája is van ennek . . .